

1. רבי לוי יצחק היה מרבה לסנגר על ישראל בכל אימת שנקרה לדרכו, בכך שהתבונן בכל דבר שנעשה באמצעותו יתברך. ידוע המעשה שפעם אחת עברו רבי לוי יצחק מברדיצ'ב וחסידיו ליד בית כנסת, ובחוץ עמד עגלון עטור בטלית ותפילין שתיקן תוך כדי התפילה את עגלתו. אמרו החסידים: "הסתכלו על העגלון הזה, עטור טלית ותפילין, ומתעסק בתיקון עגלתו..." כשהביט רבי לוי יצחק בכך מיד פנה ואמר: "הסתכלו על עגלון זה, אפילו בשעה שהוא מתקן את עגלתו הוא מתפלל..."

2. היה מארח בסוכתו כל ארחי פרחי שעברו בעירו, לצד שאר נזקקים ועלובי נפש. באחת השנים פנו אליו חסידיו וניסו להניאו מכך 'שמא יואיל רבינו להזמין לסוכתו "אושפיזין" אורחים מכובדים יותר'. השיב להם רבי לוי יצחק באהבת ישראל צרופה: "כאשר אבוא לבית דין של מעלה, אבקש גם אני להיכנס ולישב בסוכת עורו של לווייתן עם כל הצדיקים, יעצרו אותי בפתח ויגידו לי: 'לוי יצחק מה לך כאן, וכי אינך יודע שבמקום זה רק צדיקים יבואו בו', אומר להם: 'נכון, אינני ראוי להיכנס למקום זה שיאה רק לצדיקים ולא לאנשים כמוני, אך גם אני בסוכתי שלי לא בררתי בין אורחי ולא שילחתי יהודי אחד מסוכתי, את כולם קבלתי בשמחה, ולכל הבאים פתחתי את דלתי כל יהודי באשר הוא'.

והמשיר רבי לוי יצחק את דבריו בפנותו אל חסידיו 'אין זו רבנות להזמין רק "אושפיזין" רוחניים כמו אברהם יצחק יעקב וכו', אורחים שאינם מטריחים, שאינם צריכים כיבוד, ולא תופסים מקום, המבינים אתם, כך יהיה לי, לוי יצחק, פתחון פה בעולם האמת לבקש שיאפשרו לי להיכנס ולהימצא במחיצת הצדיקים בגן עדן'.

3. עוזר של ספר עבר פעם בערב ראש השנה על יד ביתו של הצדיק רבי לוי יצחק מברדיצ'ב. הלך אותו עוזר בגלוי ראש, ושערותיו עשויות בלורית. הצדיק ראהו דרך החלון, וקראו להכנס אליו. נכנס, והצדיק שאלו: "למה לך הבלורית הזאת?", השיב הלה: "יש לי עסק עם שרים ו'פריצים' הבאים להסתפר ואני צריך להתנאות בפניהם". אמר הצדיק: "אתן לך אדום אחד (שם מטבע מקומי) בשכר שתסיר את בלוריתך, הרי יש בזה משום איסור: "ובחקתיהם לא תלכו". הבחור סירב. "ובכן, אתן לך שלושה אדומים בעד זה", והבחור אינו מסכים. הוסיף לו הצדיק עוד ועוד, עד שהגיע לעשרים אדומים, והבחור באחת: "לא". אז אמר לו הצדיק: "אם תסיר תכף את בלוריתך, אני מבטיח לך עולם הבא!" מששמע הבחור דברים אלה, חטף מיד מתוך כיס בגדו מספרים, וברגע אחד גזז את כל בלוריתו.

עמד הצדיק מברדיצ'ב והמליץ לפני הקב"ה: "רבש"ע! ראה נא, מה גדולה ומה חזקה היא אמונתם של היהודים, אפילו של הפשוטים ביותר! כמה יגיעות צריך אדם שכזה ליגע, וכמה טרחות הוא צריך לטרוח, עד שירוויח אדום אחד, וכל שכן שעשרים אדומים הוא סכום עצום לפניו, ובכל זאת מה שלא רצה לעשות בעד עשרים אדומים עשה בעד חלק לעולם הבא, אף שמעולם לא ראה את אותו עולם הבא בעיניו...

4. היה עניו ביותר, ונהג לומר ש'העולם טוב הוא ולא רע, והרי לך סימן מובהק, שהוא סובל אדם כמוני...!'

5. נהג להתבטא: "אלמלא נכתבה גאווה בתורה, לא הייתי מאמין בשום פנים שמדה זו היא במציאות, שכן אדם שהוא עפר ואפר חרס הנשבר, כיצד יתגאה?!"...

6. פעם אחת הלך הרה"ק בתשעה באב ברחובה של עיר, וראה אדם מישראל יושב על הגזזטרה של ביתו ואוכל סעודתו בפרהסיה. נטפל אליו רבי לוי יצחק ואמר לו: בני בודאי שכחת שתשעה באב היום. לא רבינו, משיב הלה, זוכר אני כי היום תשעה באב. אולי אינך יודע חזר רבי לוי יצחק ואמר לו שתשעה באב הוא יום צום ואסור לאכול ולשתות בו? יודע אני שתשעה באב תענית צבור הוא, השיב הלה בעזות מצח. בודאי חלוש אתה והרופאים אסרו עליך את התענית? ניסה רבי לוי יצחק לחפש לו זכות, חס ושלוה משיב הלה כשהוא מחייך בריא ושלם אני בכל רמ"ח אברי.

נשא רבי לוי יצחק עיניו למרום וקרא: רבונו של עולם ראה עד כמה מידת האמת של יהודי מגעת נוח לו ליהודי זה להשים עצמו רשע ובלבד שלא להוציא שקר מפיו.

7. מספרים על רבי לוי יצחק, שפעם אחת בערב פסח לאחר חצות אמר אל השמש שלו בוא ונטייל מעט ברחובות ובשווקים של ברדיצ'ב, יצאו ופגעו באחד מן הערלים ממעבירי גבול ומבריחי מכס, העמידו רבי לוי יצחק ושאל אותו בלחש: האם יש לך איזו סחורה "אסורה" הבאה מעבר לגבול, יש ויש ענהו הערל מכל המינים צמר ושירים מכל מה שהעין רואה והלב חומד.

הניחו רבי לוי יצחק והלך עם "השמש" שלו לרחוב היהודים פגע באדם מישראל שהוא ממהר ללכת לבית המרחץ לכבודו של חג, העמידו ושאל אותו, יש לך חמץ בביתך או ברשותך חמץ? נרתע הלה רבי ומורי, מה עוול מצא כבוד תורתו בי כי יחשדני שאשאיר חמץ בביתי בערב פסח. לאחר שש שעות פטרו לשלום והלך הלאה פגע ביהודי אחר ושאלו יש לך חמץ? נעץ הלה שתי עינים תמוהות ברבי לוי יצחק והתחיל בוכה רבי יהי חלקי עם שחושדין אותו ואין בו, חלילה לי להשהות חמץ ברשותי לאחר חצות.

נשא רבי לוי יצחק עיניו כלפי מעלה ואמר: ה' אלהי ישראל השקיפה ממעון קדשך מן השמים וראה את עמך ישראל איך ששומרים הם את מצוותיך. קיסר רוסיה מלך אדיר הוא, כמה שופטים ושוטרים ובתי אסירים יש לו, כמה אנשי צבא וחיילי משמר העמיד לפקח על הגבולות שלא להבריח סחורות חוץ, ואף על פי כן מכניסים כל מיני סחורות מחוץ למדינה ומצויות הן למכירה. ואתה הזהרתנו "לא יהיה לך חמץ" לא העמדת עלינו לא שוטרים ולא אנשי צבא, ובערב פסח מבעוד יום אין משהו חמץ מצוי בבית ישראל.